

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Th. 45112 8° (LN 774)

Hominine

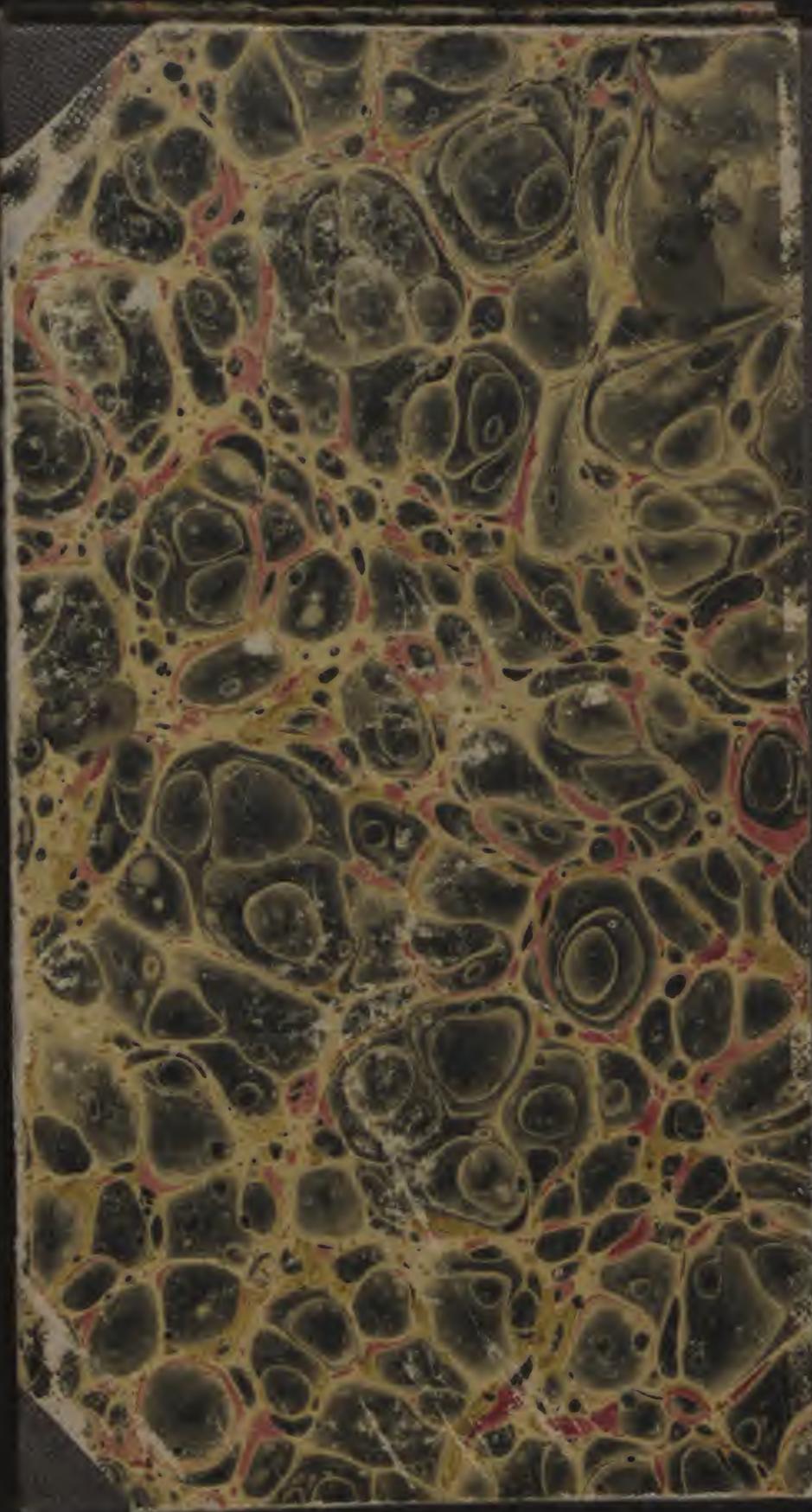
Assertione

1560

-68.

B. U. H

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Th. 45112 8° (LN 774)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Th. 45112 8° (LN 774)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Th. 45112 8° (LN 774)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Th. 45112 8° (LN 774)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Th. 45112 8° (LN 774)

6)

ASSERTI ONES DE REPARATIO- NE HOMINIS POST LAPSUM: ET de Euangeliō Iesu Christi propositæ in dispu- tationem a

NICOLAO HEMMINGIO

Anno 1560.

has Assertiones mihi dono
dedit darissim⁹ vñ dñg: d:
N: H:

Impressæ Hafniæ apud
Christophorum
Barth.

Promissio reparationis & salutis
per Christum consequendæ, uoce
Lei proponitur Genes: 3: Inimicitias
ponā inter te (alloquitur dominus ser-
pentem) & ipsam mulierem, & inter
semen tuum & semen eius ipsum con-
teret tibi caput & tu mordebis calcane-
um eius. Hoc est, Christus filius virgi-
nis destruet opera tua, & te viēto libe-
rabit suos à ditione tua, & tu more
serpentum, qui insidiose aggredi-
untur & mordent incautos, infidiabe-
ris ei, & mala qua cūq; poteris inferes.

Hanc præmissionem Adam altius
perpendens, multiplicem in se conti-
nere doctrinam haud obscurè intellexit
cuius singulas partes absq; dubio per
totā uitā piè & prudēter meditatus est.

Intellexit enim hinc duo regna esse
eaq; potentissima, nempe Christi &
Sathanæ, longè diuersissimis studijs
occupata.

Intellexit Christi regnum & Sa-
thanæ sibi inuicem aduersari, ita vt nul-
la unquam inter ea stabili posse con-
fessio.

Intel-

rationis & salutis
on equestris, doc-
tis: Inimicita-
tur dominus ser-
viterem, & inter-
eius ipsius con-
cordibus calcane-
bus filius virgi-
& te victo libe-
ratur, & tu more
hostie aggredi-
toros, infidabili-
poteris inferes.
n Adam altius
m in se conti-
cure intellexit
sq; dubio per
meditatus est.
duo regna esse
pe Christi &
huius studij
num & Sa-
ri, ita ut nul-
posset con-
Intel-

Intellexit fore maxima certamina
inter ista regna, nec prius a certamine
quietem futuram esse, quam Christus
victor regnum sathanæ penitus aboleret.

5

Intellexit perpetuam Ecclesiæ in
hoc mundo persecutionem à Sathanæ
& eius membris imminere.

6

Intellexit diabolum callidè insi-
diaturum esse Ecclesiæ cùm in doctri-
na tūm in moribus: vnde & scandala
uaria, & perturbationes & cedes ori-
rentur.

7

Intellexit quòd quemadmodum
Sathan regnaturus esset per peccatum,
maledictionem & mortem: Ita Christus
suum regnum esset administratu-
rus per remissionem peccatorum, be-
nédictionem & uitam.

8

Intellexit tandem futuram glori-
osam uictoriæ ecclesiæ, ut nullas amplius
à Sathanæ timeret insidias, abo-
lita extremo hostium morte.

9

Intellexit huius reparationis pro-
missionem fide amplectendam & reti-
nendam esse, qua fide iustificatus ho-

10

A 2 mo,

mo, deo uerum cultum præstaret certa
fiducia promissam salutem expectans.

11. Vt autem huius promissionis
memoria maneret firmior, & ad po-
steritatē Adæ perueniret: addidit do-
minus suo uerbo externum symbolum
sacrificandi rituū.

12 Semper enim ab ipsis mundi ini-
tijs hunc ritum in homine instituendo
seruauit Deus: Primum uerbis illi ani-
mum uoluntatemq; suam aperuit.
Deinde quò clarius id exprimeret
quod erat uerbis ac oratione comple-
xus, Symbola quædam adiecit quorū
usu atq; consuetudine in eius uerbi ex-
ercitatione uersaretur homo.

13 Sacrificiorum itaque crebra itera-
tione inculcabatur promissio, Vnde
fides in promissum humani generis re-
paratorem Christum accendebat, a-
lebatur & conseruabatur.

14 Tametsi autem statim orta est con-
tentio inter liberos Adami de sacrifici-
js & cultu dei: Abel tamen uerbum
promissionis rectè intellectū retinuit

Cum

Cum Cain
nus solūm
rus est & m
næ imperio
centem oc
Abel
piciens sua
tam admir
enim symb
nebatur p
de semine
pro pecca
amplectet
Abel, arg
fide præst
Ad eun
Seth, En
unum, pre
& Symb
garunt.

Pos
minibus
rum suar
minus,

um præfaret ceru
lucem expectans.
ius promissio-
mior, & ad po-
rec: addidit do-
num symbolum

Cum Cain contrà oblitus promissio-
nis solummodo suum factum admirata
tus est & magnifecit. Atq; ita se Satha-
næ imperio subiecit ac fratrem inno-
centem occidit.

Abel ciuis regni Christi fidelis af-
piciens suam uiictimam eamq; cruen-
tam admonebatur sui reatus (sanguis
enim symbolum reatus fuit) Admo-
nebatur promissionis factæ suo patri
de semine quod futurum erat uiictima
pro peccato. Hanc promissionem fide
amplectens iustificatur & regeneratur
Abel, atq; ita Deo uerum cultum ex
fide præsttit.

Ad eundē modū Sancti Patriarchæ
Seth, Enos, Enoch & alij ante dilu-
uium, promissionem de Messia uerbis
& Symbolis conseruarunt & propa-
garunt.

Post diluuium multiplicatis ho-
minibus & latè sparsis per orbem, ite-
rum suam promissionem inculcat do-
minus, dum promittit benedictionem
in semi-

Cum

in semine Abraham, quam promissio
nem Abraham fide recipiens, iustus co
ram Deo reputatus est iuxta dictum:
Credidit Abraham Deo et imputatum
est illi ad iusticiam.

18 Huic promissioni non nouo sensu
sed noua uerborum forma propositæ,
adiecit dominus externum sigillū Cir
cumcisionem, qua, iusticia fidei patri
nostro Abrahamo obsignata fuit.

19 Retinuit ergo Abraham olim in
stitutum sacrificandi ritum: quo ad
monebatur promissionis primis pa
rentibus factæ cū nouo Symbolo quod
iteratæ promissionis testimonium fuit.

20 Hanc promissionem cum suo ex
terno sigillo retinuerunt posteri Abra
ham vslq; ad promissionis complemētū.

21 Porro constituta certa & peculiari
populi dei politia, plura sacrificiorum
genera sunt addita, inter quæ agnus
phase & sanguis testamenti præcipua
fuerunt: cùm vt populus dei istis ad
miniculis retineretur in cultu dei, tūm
vt umbræ quædā extarent ueritatis in
Christo Iesu exhibendæ.   Huc

Huc illud Apostoli: Lex per Mōsē
data est gratia & ueritas per Iesū Chris-
tum facta est.

Vt enim Moses iram & maledictio-
nem monstrauit, & vmbrae quasdam
futurorum honorū exhibuit: ita Chris-
tus gratiam & fauorem dei adferēs, cō-
pleuit in veritate, quod vmbrae obscur-
rius præfigurabant.

Nam postquam venit plenitudo tē-
poris emisit deus filium suum natum ex
muliere factum sub lege, ut eos qui sub
lege erant redimeret, utq; adoptionem
acciperemus.

Hic ergo uerus Messias deus & ho-
mo promissionem compleuit: in cuius
rei memoriā & certitudinem duo insti-
tuit huius rei testimonia, baptissimum
& cœnam dominicam.

Cæterum solenne præconiū mani-
festati Christi, in quo promissiōes olim
patribus factæ ac sæpius per prophetas
inclusatæ, aptissimo & dulcissimo vo-
cabulo Euangeliū apostoli appellā-
runt.

Etsi

27. Etsi autem hoc uocabulum prius fuit apud scriptores prophanos in usu, significans quemuis fœlicem optatum & faustum nuncium: tamen hanc generalem significationem $\nu\alpha\tau'$ $\epsilon\xi\omega\chi\mu$ Apostoli aptissimè accōmodarunt ad præconium manifestati Christi, qui vitam & salutem gratis offert, & credentibus eandem donat & ob-signat.

28. Hic proinde gratiæ reconciliatio-nis salutis & uitæ nuncius, quo nihil homines ob peccata sua maledicti & dā-nati foelicius optatius & faustius audi-re possunt, rectissimè Euangeliū dic-tur.

29. Quemadmodum enim latronibus propter sua latrocinia adiudicatis rotis acerbissimo & maximè probroso sup-plicij generi, nihil lētius nihil iucūdius nihil deniq; optatius contīgere potest, q̄ ut à sententia dānatoria liberati, iam gloria regia & libertate gaudeāt: Ita ho-mibus rēis iræ æternæ maledictionisq; ob sua peccata, quid melius quid fœli-cius quid optatius quam audire se à dā-

nationis

nationis seat
de censeri &
Hinc illuc
Sic scriptuē
tum & relurg
& proclama
tum & remi
omnibus ge

Hab
simam Eu
rat, Nimir
vouerfalis
remissionis
Christi.

Huc &
darum ad
dum uniu
um omni
Baptizatu
non credi

In ho
catur q̄l

nationis sentētia absolutos inter filios
dei censeri & esse?

Hinc illud apud Lucā domini dictū: 30
Sic scriptū est & sic oportuit pati Chris-
tum & resurgere ex mortuis tertia die,
& proclaimari in nomine eius poenitē-
tiā & remissionem peccatorum corā
omnibus gentibus.

Hæc breuis Christi concio claris-
simam Euāgelij definitionem suppeditat,
Nimirum quōd Euangelium sit
vniuersalis prædicatio Pœnitentiæ &
remissionis peccatorum in nomine
Christi. 31

Huc & illud vltimum Christi mā-
datum ad Apostolos: Euntes in mun-
dum uniuersum proclamate Euāgeli-
um omni creaturæ. Qui crediderit &
Baptizatus fuerit saluus erit, qui uero
non crediderit, condemnabitur. 32

In hoc Christi mandato primū indi-
catur q̄ latē pateant beneficia Christi,
nempe 33

nempe ad mundum vniuersum, non ad peculiares quasdam in mundo natiōes. Deinde significatur quomodo eadem beneficia offerantur, nempe per prædicationem Euāgelij: proclamate inquit Euangelium. Tum ostenditur quibus offerantur cum ait, omni creaturæ. Qua voce significat quod nemo mortaliū sit exclusus a Christi beneficijs, si modo sibi ipsi non defuerit. Postremò indicatur quomodo oblata beneficia accipientur & quomodo rejiciātur. Ut enim sola fide recipiuntur: ita dissiden-
cia rejiciuntur.

34 Ex his omnibus quæ dicta sunt si-
mul consideratis, ut nobis sit gratior &
dulcior hic salutaris nuncius, plenio-
rem quandā descriptionē Euāgelij col-
ligemus, eāq; in suas partes retexemus

35 Euangelium est doctrina diuinitus
reuelata, in qua annuciatur liberatio
à maledictione legis, ab ira dei, à mor-
te æterna, & proclamat remissio pec-
catorū pax & reconciliatio cū deo salus
& vita æterna ònibus credentib^o in filiū
dei

uerum, non ad
mundo natiōis,
omodo eadem
mē per prādi-
clamate inq.
nditur quid
creature. q.
emo mortali-
i beneficij,
ent Polstrem
plata beneficij
o rejiciatur. V
ur:na diffidea-
z dicta sunt si-
s sit gratiōis
cius, plenio-
Euāgelij col-
tes retexemū
tina diuinitū
atū liberati-
a dei, a mor-
remissio pa-
ciū deo salu-
atib' in filiū
de

dei dominum nostrum Iesum Christum, idq; proper eiudem victimā sine meritis nostris secundum promissionem olim patribus factam: ut perpetuo gloria bonitatis dei prædicetur, vtq; porro dignos Euangelio fructus edant per Christum liberatj, tandemq; vita fruantur æterna.

Hæc descriptio primum discernit 36
inter legem & Euangelium. Lex peccatum ostendit, Euangelium gratiam: Lex morbum indicat, Euangelium remedium: Lex mortis ministra est, Euāgelium vitæ: Lex iusticiam hominis requirit cum interminatione damnationis si quis legis iusticiam non habuerit: Euangelium iusticia aliena credētes ornat, & a damnatoria legis sententia iustificatum fide absoluit.

Vt ergo in lege proclamatūr ira 37
dei, peccati uirtus, maledictio, & mors:
Itain Euangelio annunciatūr pax cum
Dco,

Deo, peccati absolutio, benedictio, uita eterna idq; gratis absq; omnibus humanis meritis & operibus.

38 Hinc Paulus eripuit nos de potestate tenebrarum & transtulit in regnum filij dilecti sui, in quo habemus redemptionem per sanguinem eius remissionem peccatorum. Per remissionem peccatorum intelligendū est quicquid cum ea ex gratia dei coniunctum est, ut iustitia, redēptio, salus, uita, pax.

39 Quoniam autem magna pars mundi ruit precepis in damnationem ob sua scelera & Euangeliū contemptum: de scriptio nostra duo genera hominum indicat, quorum alij credunt Euangeliō, alij Euangeliū contemnūt. Ut enim illi saluantur, Ita hi iuste damnantur ut qui noluerunt salutem gratis oblatam accipere.

40 Hinc apostolus: Euangeliū est potentia dei in salutē omni credenti. Credenti enim imputatur fides in iusticiā, hoc c.t

et, qui credi
nō iustus
credentem.
eterna sup

Non
credētis d
Vt enim ei
tur merces
colitano
qui iustific
eius ad iusti

Qu
beneficia
ta recipiat
in exempl
quod fides
propter C

Vt eni
uo satisfi
la suam
mursent
lum libe
Christi
conspic
H

*benedictio vi.
sq; omnibus
bus.*

est, qui credit, iustitiae Christi imputa-
tione iustus corā deo reputatur. At non
credentem, maledictionis sententia ad
æterna supplicia obligat.

Non ergo operātis meritum, Sed
credētis donum est iustificatio & salus
Vt enim ei qui operatur, non imputa-
tur merces ex gratia sed datur ex debi-
to: Ita non operanti sed credenti in eū
qui iustificat impium, imputatur fides
eius ad iusticiam Rom: 4.

41

Qualis autem fides illa sit quæ
beneficia Christi per Euangelium obla-
ta recipiat, Paulus proposito Abraha-
mi exemplo docet, ac summa huc redit
quòd fides sit fiducia promissæ salutis
propter Christum.

42

Vt enim Christus pro peccato nos-
tro satisfecit factus pro nobis peccatū:
Ita suam obedientiam ne legis damne-
mur sententia, nobis donat, ut non so-
lum liberatj à peccato, uerum etiam
Christi iusticia ornati, appareamus in
conspectu dei iusti.

43

Hæc Euangelica gratia multis &
parabolis

44

parabolis & exemplis passim in scriptu
ris pingitur, ut in seruo debitore 10000
talentorum. In duobus debitoribus, &
peccatrice Lueæ 7. In Paulo in Corne-
lio Dauide & multis alijs.

45 Hæ imagines & exempla ut gratui
tū esse docēt beneficium redēptionis :
ita qualesnā oporteat eos esse qui Euā
gelio credunt, & iustificati fide sunt, cla-
re ostendunt.

46 Seruo debitori condonauit dominus
ex mera misericordia totum debitum
quod soluendo non erat. Sed eundem
durū in conseruos, ad poenas reuocat.
Peccatrix fide iusta non definit officio-
sa erga Christum esse.

47 Nam tametsi sine operibus & me-
ritis nostris, gratia iustificationis & sa-
lus contingit: tamē à gratia hac, dōatio
Spiritus sancti, & regeneratio separari
non possunt. Nā regeneratio insepa-
rabile iustificationis accidens est.

48 Quapropter duo genera hominū
hic impingunt Iusticiarij & Epicurei.
Illi quidem propterea quòd ex operi-
bꝝ, merita salutis & causas iustificatiōis

ssim in scriptu
lebtorib[us] &
nlo in Corne-
js.
mpla ut gratu
redēptionis:
else qui Eu[angel]i
fide sunt, cl
auit dominus
rum debitum
Sedeundem
enias reuocat
finit officio-
ribus & me-
tationis & fa-
a hac dōatio
atio separari
atio infepa-
ns est.
ra hominū
Epicurei
ex operi-
stificationis

faciunt: hi vero quia de gratuita iustifi-
cationē & salute gloriātes se omni tur-
pitudini proslituūt, & cupiditatū car-
nis seseruos constituunt.

49

Vterq; error pestilens est, & cōfuta-
tur finibus aduentus Christi in mun-
dum & Euangelij. Nam ut Christus ve-
nit in mundū vt destruat opera diaboli
quod sanè facit, vincendo diabolum,
expiando peccatum, infundendo gra-
tiam, & consummando opus redēptio-
nis, quod futurū est in resurrectione:
ita finis Euangelij prædicati est, vt glo-
rificemus deum, vt fructus fidei edāus,
vt uincamus mundum, vt tanq; sacer-
dotes noui induamus iusticiam &
sanctitatem, & seruiamus Deo om-
nibus diebus vitæ nostræ, hostias grā-
tas deo per Christum offerentes.

50

Quām sit huiusmodi obedientia in re-
natis necessaria, tota scriptura docet,
omniū sacerdotum exempla comprobāt,
Natura fidei euincit, Energia spiritus
quo impellūtur fideles attestatur, Gra-
tia adoptionis indicat, Breuiter regni
Christi ratio ostendit.